
Ze stránek mormonandgay.lds.org.

Bůh miluje všechny své děti

Nic tak plně nedokládá hloubku a dosah Boží lásky než ochota Boha obětovat svého Syna, abychom my, Jeho děti, mohly překonat smrt a přijmout nabídku věčného života. „Nebo tak Bůh miloval svět, že Syna svého jednorozeného dal, aby každý, kdož věří v něho, nezahynul, ale měl život věčný.“ (Jan 3:16.) Nic nevyjadřuje lásku Ježíše Krista lépe než Jeho ochota položit vlastní život, aby usmířil hříchy lidstva, vynahradil veškeré utrpení a nespravedlnost a zlomil pro všechny pouta smrti. (Viz Alma 7:11–13.) „Většího milování nad to žádný nemá, než aby duši svou položil za přátele své.“ (Jan 15:13.)

President Dieter F. Uchtdorf popsal v proslovu na generální konferenci v říjnu 2009 Boží lásku takto: „Bůh nehledí na zevnějšek člověka. Myslím si, že mu ani za mák nezáleží na tom, zda žijeme v zámku nebo v chatě, zda jsme krásní či nehezcí, slavní nebo zapomenutí. I když jsme neúplní, Bůh nás miluje úplně. I když jsme nedokonalí, On nás miluje dokonale. I když si můžeme připadat ztracení a bez kompasu, Boží láska nás zcela objímá.

Miluje nás, protože je naplněn nekonečnou mírou svaté, čisté a nepopsatelné lásky. Nejsme důležití pro Boha kvůli svému životopisu, ale proto, že jsme Jeho děti. Miluje naprosto každého.“ („Láska Boží“, generální konference, říjen 2009.)

Bůh nás všechny miluje. Miluje ty, kteří jsou jiné víry, i ty, kteří nemají víru žádnou. Miluje ty, kteří trpí. Miluje bohaté a stejně tak i chudé. Miluje lidi každé rasy a kultury, sezdané či svobodné, i ty, kteří pociťují přitažlivost k osobám stejného pohlaví či kteří se označují za gaye, lesby či bisexuály. A Bůh od nás očekává, že budeme následovat Jeho příklad.

Je nám přikázáno milovat Boha a jeden druhého

„Milovati budeš Pána Boha svého z celého srdce svého, a ze vší duše své, a ze vší myslí své. To jest přední a veliké přikázání. Druhé pak jest podobné tomu: Milovati budeš bližního svého jako sebe samého.“ (Matouš 22:37–39.)

„Totož jest přikázání mé, abyste se milovali vespolek, jako já miloval jsem vás.“ (Jan 15:12.)

Lásku k Bohu projevujeme tím, že dodržujeme Jeho přikázání (viz Jan 14:15), a tím, že máme rádi jeden druhého (viz Jan 13:34). Pokud některý člen vaší rodiny nebo někdo z vašich přátel pociťuje přitažlivost k osobám stejného pohlaví nebo se považuje za homosexuála, mějte ho rádi. President Henry B. Eyring poznamenal:

„Přejete-li si zůstat nablízku někomu, kdo je vám drahý, ale od koho jste odloučeni, víte, jak to udělat. Našli byste způsob, jak si s ním promluvit, naslouchali byste mu a našli byste možnost, jak pro sebe navzájem něco udělat. Čím by to bylo častěji, čím déle by tento stav trval, tím více by se prohlubovalo pouto náklonnosti. Pokud by většina daného času uplynula, aniž bychom hovořili, naslouchali nebo konali, ono pouto by se oslabilo. Bůh je dokonalý a všemohoucí, a vy a já jsme

smrtní. Přesto je to náš Otec, miluje nás a nabízí nám stejnou příležitost přiblížit se Mu, jakou by nám nabídl laskavý přítel. A vy tak učiníte velmi podobně: budete hovořit, naslouchat a budete konat.“ („To Draw Closer to God“, generální konference, duben 1991.)

Lásku k Bohu projevujete tím, že máte druhé rádi a sloužíte jim. „A vizte, říkám vám tyto věci, abyste se mohli naučiti moudrosti; abyste se naučili, že když jste ve službě bližních svých, jste pouze ve službě svého Boha.“ (Mosiáš 2:17.)

Co to znamená mít rád jeden druhého? Láska pečuje o druhé. Láska naslouchá. Láska druhé přijímá. Láska povzbuzuje a inspiruje. Láska je jádrem toho, co z nás dělá lidské bytosti, neboť jsme děti Boží a „Bůh láska jest“ (1. Janova 4:8.) Při Poslední večeři Spasitel znovu zdůraznil: „Po tomť poznají všickni, že jste moji učedníci, budete-li míti lásku jedni k druhým.“ (Jan 13:35.)

Příkázání mít rád jeden druhého zahrnuje i ty, kteří nenahlízejí na svět tak jako my. Starší Dallin H. Oaks vysvětlil: „V životě se musíme v mnoha vztazích a situacích vyrovnat s odlišnostmi. Kde je to nezbytné, nemáme v těchto odlišnostech popřít nebo opustit své stanovisko, ale jako Kristovi následovníci máme žít v pokoji s těmi, kteří nesdílejí naše hodnoty nebo kteří nepřijímají učení, na němž jsou založeny. Otcův plán spasení, který známe díky prorockému zjevení, nás přivádí do podmínek smrtelnosti, kde máme dodržovat Jeho příkázání. K tomu patří chovat takovou lásku k bližním z odlišných kultur a náboženství, jakou chová On k nám. Jak učil jeden z proroků Knihy Mormonovy, musíme se tlačit kupředu a mít ‚lásku k Bohu a ke všem lidem‘ (2. Nefi 31:20).“ („Láska k druhým a respekt k odlišnostem“, generální konference, říjen 2014.)

Božská láska neomlouvá hřích – „já, Pán, nemohu pohlížeti na hřích se sebemenší mírou shovívavosti“, ale dychtí po tom, aby mohla odpouštět – „nicméně tomu, kdo činí pokání a poslouchá příkázání Páně, bude odpuštěno“. (NaS 1:31–32.) Podobně se ani my nemáme vzdávat toho, abychom žili podle Božích příkázání a hájili je, ale chceme-li, aby se v nás v plné míře odrážela láska Boží, musíme mít jeden druhého rádi tak otevřeně a beze zbytku, že se nikdo nebude cítit opuštěný, osamělý ani zoufalý.

Spasitel má dokonalé porozumění pro všechny naše těžkosti

„Nyní zajisté vidíme v zrcadle a skrze podobenství, ale tehdyž tváří v tvář. Nyní poznávám z částky, ale tehdy poznám, tak jakž i známostí obdařen budu.“ (1. Korintským 13:12.)

Naše porozumění, jakožto smrtelníků, je omezené. Společně s Nefim můžeme prohlásit, že víme, „že Bůh miluje své děti; nicméně [neznáme] význam všech věcí“. (1. Nefi 11:17.)

Když hledáme odpovědi a směr své osobní cesty, můžeme důvěřovat Bohu a moci spočívající ve smírné oběti Ježíše Krista. Když na sebe Ježíš Kristus vzal hříchy světa, zakusil také každou bolest a strast, jež může kterákoliv lidská bytost zažít:

„A on půjde, trpě bolesti a strasti a pokušení všeho druhu; a to se stane, aby se naplnilo slovo, jež praví, že na sebe vezme bolesti a nemoci lidu svého.“ (Alma 7:11.)

Pocity přitažlivosti k osobám stejného pohlaví nejsou hříchem a my se můžeme rozhodnout, jak budeme reagovat

Církev nezaujímá ohledně příčiny přitažlivosti k osobám stejného pohlaví žádné stanovisko. V roce 2006 starší Dallin H. Oaks prohlásil:

„Církev nezaujímá žádný postoj k příčinám jakýchkoli náchylností nebo sklonů, včetně těch, které se týkají přitažlivosti k osobám stejného pohlaví.“ (Rozhovor se starším Dallinem H. Oaksem a starším Lancem B. Wickmanem z roku 2006: „Přitažlivost k osobám stejného pohlaví“.)

Pocity přitažlivosti k osobám stejného pohlaví nejsou hříchem. Starší M. Russell Ballard prohlásil:

„Řekněme si to jasně – v Církvi Ježíše Krista Svätých posledních dnů věříme, že „pociťování přitažlivosti k osobám stejného pohlaví je složitou realitou pro mnoho lidí. Přitažlivost jako taková není hříchem, ale jednání na jejím základě hříchem je. I když se jednotlivci nerozhodují, že tuto přitažlivost budou pociťovat, rozhodují se, jak s ní budou nakládat. S láskou a s pochopením Církve nabízí pomocnou ruku všem Božím dětem včetně [těch, které pociťují přitažlivost k osobám stejného pohlaví].“ („The Lord Needs You Now!“ Ensign, Sept. 2015, 29.)

Ačkoli přitažlivost k osobám stejného pohlaví není hříchem, může to být náročná zkouška. I když si člověk tyto pocity možná nevybral, může se přesto zavázat, že bude dodržovat Boží přikázání. Rodič dítěte, které pociťuje přitažlivost k osobám stejného pohlaví nebo které se považuje za homosexuála, má toto dítě milovat a přijímat. Jakožto společenství členů Církve máme vytvářet společenství, které je k druhým vstřícné.

„A on je zve všechny, aby přišly k němu a podílely se na dobrotivosti jeho; a neodpírá žádnému, který k němu přichází, ... všichni jsou Bohu stejní.“ (2. Nefi 26:33.)

Ti, kteří žijí podle Božích zákonů, se mohou plně účastnit dění v Církvi

„V pravdě jsem shledal, že Bůh [nikomu nestrání].“ (Skutkové 10:34.)

Bůh slibuje, že budeme-li poslušni Jeho zákonů, získáme věčnou radost, a On své sliby vždy dodržuje. Není pochyb o tom, že lidé, kteří pociťují přitažlivost k osobám stejného pohlaví nebo se označují za homosexuály, mohou uzavírat s Bohem sliby a dodržovat je. Mohou kráčet v Jeho světle. Mohou se plně účastnit dění v Církvi.

„Pokud členové pociťují přitažlivost k osobám stejného pohlaví, ale nezapojují se do žádného homosexuálního chování, vedoucí je mají podporovat a povzbuzovat v jejich rozhodnutí žít podle zákona cudnosti a ovládat nespravedlivé myšlenky. Tito členové mohou obdržet církevní povolání. Jsou-li v každém dalším ohledu hodni a způsobilí, mohou také mít chrámové doporučení a obdržet chrámové obřady.“ (*Handbook 2: Administering the Church*, 21.4.6.)

President Gordon B. Hinckley řekl:

„Máme je rádi jako syny a dcery Boží. Mohou mít určité sklony, které jsou mocné a které lze obtížně ovládat. Většina lidí má v různých obdobích života nějaké sklony. Pokud nedělají to, k čemu je tyto sklony nabádají, mohou jít kupředu stejně jako všichni ostatní členové Církve. Pokud porušují zákon cudnosti a morální měřítko Církve, je s nimi zahájeno církevní disciplinární řízení jako s kterýmkoli jiným členem.“ („Co o nás lidé chtějí vědět?“ generální konference, říjen 1998.)

Ať již je situace dotyčného člověka jakákoli, může v současnosti přispívat k dílu Páně a může očekávat, že jeho věrnost přinese tatáž pozhnání, zde i v životě příštím, která Bůh slibuje každému, kdo je podobně věrný. Starší D. Todd Christofferson poznamenal:

„Každý [má] určité dary; každý má talenty; každý může nějak přispět k naplnění božského plánu v každé generaci. V ne právě ideální situaci lze dosáhnout mnoho dobrého, mnoho podstatného – někdy i všeho, co je prozatím nutné. Mnoho z vás dělá to nejlepší, co dokáže. A když se vy, kteří nesete ta nejtěžší břemena smrtelnosti, postavíte na obranu Božího plánu pro oslavení Jeho dětí, jsme všichni připraveni vyrazit vpřed. S důvěrou svědčíme o tom, že Usmíření Ježíše Krista předem počítalo se vším strádáním a ztrátami, a nakonec těm, kteří se obracejí ke Kristu, všechno vynahradí. Nikdo není předurčen k tomu, aby obdržel něco méně než vše, co Otec pro své děti má.“ („Proč manželství? Proč rodina?“ generální konference, duben 2015.)

Zákon cudnosti platí pro všechny Boží děti

Sexuální čistota je zcela zásadní součástí Božího plánu pro naše štěstí. Členové Prvního předsednictva a Kvora Dvanácti apoštolů prohlásili:

„První přikázání, které dal Bůh Adamovi a Evě, se týkalo jejich možnosti být rodiči, a to jako manžel a manželka. Prohlašujeme, že přikázání, které Bůh dal svým dětem, aby se množily a naplnily zemi, je stále v platnosti. Dále prohlašujeme, že Bůh přikazuje, aby posvátné moci plození bylo používáno pouze mezi mužem a ženou, kteří jsou zákonně oddáni jako manžel a manželka.“ („Rodina – prohlášení světu“.)

Sexuální vztahy mezi mužem a ženou, kteří nejsou oddáni, nebo mezi lidmi stejného pohlaví jsou hříšné, porušují jeden z nejdůležitějších zákonů našeho Otce v nebi a brání nám v cestě věčného pokroku.

„Pánův zákon cudnosti znamená nemít sexuální vztahy mimo zákonné manželství a zachovávat v manželství věrnost. Sexuální vztahy jsou přípustné pouze mezi mužem a ženou, kteří byli právoplatně a zákonně oddáni jako manžel a manželka. Cizoložství, smilstvo, homosexuální nebo lesbické vztahy a všechny ostatní nesvaté, nepřirozené či nečisté praktiky jsou hříšné.“ (*Handbook 2: Administering the Church*, 21.4.5.)

Ti, kteří porušují zákon cudnosti, ať již mají jakoukoli sexuální orientaci, se mohou smířit s Bohem skrze pokání.

„Nezvizoložíš; a ten, kdo vizoloží a nečiní pokání, bude vyvržen. Ale ten, kdo vizoložil a činí pokání celým srdcem svým a zanechá toho a nečiní toho více, tomu odpustíte.“ (Nauka a smlouvy 42:24–25.)